CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: c2015.162

C E N T R A A L T U C H T C O L L E G E
voor de Gezondheidszorg
Beslissing in de zaak onder nummer C2015.162 van:
A., wonende te B., appellant, klager in eerste aanleg,
tegen
C., bedrijfsarts, werkzaam te D., verweerster in beide instanties,
gemachtigde: E..

1. Verloop van de procedure

A. - hierna klager - heeft op 20 maart 2014 bij het Regionaal Tuchtcollege te Amsterdam tegen C. - hierna de arts - een klacht ingediend. Bij beslissing van 3 februari 2015, onder nummer 14/089, heeft dat College de klacht afgewezen.
Klager is van die beslissing tijdig in hoger beroep gekomen. De arts heeft een verweerschrift in hoger beroep ingediend.
De zaak is in hoger beroep behandeld ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 24 september 2015, waar zijn verschenen klager, en de arts, bijgestaan door E.. De heer F. is als tolk voor klager opgetreden.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.
*“ **2. De feiten***
Op grond van de stukken en hetgeen ter terechtzitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan:
2.1 Klager is werkzaam als Reporting Manager bij een internationaal financiële dienstverlener. Op 10 mei 2013 heeft hij zich ziek gemeld. Op 17 mei 2013 heeft een telefonisch contact plaatsgevonden tussen klager en een collega (bedrijfsarts) van verweerster.
2.2 Verweerster is als bedrijfsarts werkzaam bij G. en in die hoedanigheid betrokken bij klager. Op 23 mei 2013 is klager bij verweerster op het spreekuur geweest. Klager heeft haar verteld wat er met hem aan de hand was en dat er de week daarna meer onderzoek zou worden gedaan. Verweerster heeft in het medisch dossier genoteerd dat klager op dat moment niet inzetbaar was en dat een vervolgafspraak was gemaakt voor drie weken later. Zij heeft dit advies tevens naar het zakelijke e-mailadres van klager gestuurd.
2.3 Op 7 juni 2013, 10 juli 2013 en 13 augustus 2013 is klager opnieuw op het spreekuur geweest. In de werkhervattingsadviezen van die data staat – kort gezegd – dat het nog niet goed gaat met klager, dat er nog steeds onderzoeken plaatsvinden, dat hij nog niet inzetbaar is voor werk en dat een vervolgafspraak is gemaakt.

2.4 Op 2 september 2013 heeft de HR manager van de werkgever verweerster verzocht een gesprek over klager te voeren met de financieel directeur. Dat gesprek heeft op 3 september 2013 plaatsgevonden. In het dossier staat bij die datum:
Op verzoek van H. overleg gevoerd met manager van client. Gefrustreerde reactie van haar over onduidelijkheid aard en duur ziekte A.. Aangegeven dat ik daar geen verdere informatie over kan verstrekken en dat het herstel nog maanden kan duren.
2.5 Op 17 september 2013 is klager weer op het spreekuur geweest. In het werkhervattingsadvies van die datum staat onder meer het volgende.
Geen inzetbaarheid. Informatie specialist ontvangen. Hierop advies gegeven, client gaat dat oppakken met huisarts. Met client besproken dat het goed is koffie te gaan drinken met of op het werk. In overleg met client kan dit opgestart worden.
2.6 Op 20 september 2013 heeft verweerster een probleemanalyse (PA) opgesteld.
2.7 Op 3 oktober 2013 is klager weer op het spreekuur geweest. In het werkhervattingsadvies van die datum staat onder meer:
Heden client gesproken. Is net op het werk geweest. Nu gekeken naar mogelijkheden en beperkingen. Client zou primair vanuit huis wat werkzaamheden op kunnen pakken (zonder druk en deadlines, voor max 10 uur per week). Het is aan werkgever en werknemer om met elkaar te overleggen welke taken dit zouden kunnen zijn. (…)
Verweerster heeft op 3 oktober 2013 ook een Functionele Mogelijkheden Lijst (FML) ingevuld. Dit advies en de FML zijn naar het zakelijke e-mailadres van klager gestuurd.
2.8 Op 11 oktober 2013 heeft klager verweerster een e-mail gestuurd met daarin onder meer het volgende:
Could you please provide me with the advice following our last meeting? I also understand that, besides the official 'advies' which I receive, there have been other (verbal) communications with the employer. Could you please let me know which information had been disclosed during those communications? (…)
2.9 Verweerster heeft op voornoemd e-mailbericht geantwoord als volgt:
De werkhervattingsberichten die jij ontvangt krijgt de werkgever ook. Verder vroeg de financieel directeur om een overleg. Haar vragen waren:
- *Hoe lang het zou duren voor je terug kon keren.*
- *Of ze iets konden doen om het herstel positief te beinvloeden.*

Ik heb aangegeven dat ik ten aanzien van duur van herstel niets kon zeggen, behandeling loopt, herstel moeten we afwachten. Verder kan de werkgever geen invloed uitoefenen op de duur van het verzuim. Wel advies gegeven zelf contact met jou te onderhouden en de vragen die ze hebben…jou zelf te stellen. De financieel directeur was erg gefrustreerd over de beperkte informatie die ik kon verstrekken.
2.10 In een e-mail van 14 oktober 2013 heeft klager aan verweerster onder meer het volgende geschreven.
I will comply with your advise, but for the record, I do not agree with it. I have great appreciation for you. From all the doctors which I've been seeing during the last months, you were the only one who expressed sincere interest. You took the time to try to help me, and gave me useful tips. I value your wisdom and empathy and grateful for your support. I used to look forward to our meetings since they gave me the opportunity to talk to someone who really listened to me.
However, our last meeting left me with a bitter taste. I felt like you were underestimating the severity of my physical situation, implying that I was faking my condition (since there is no definitive diagnosis) and making me feel like a parasite who is getting salary without working. You also warned me that I. would fire me if I continued to be ill (something, which according to my lawyer, is only possible in exceptional circumstances).

Overall, I felt as being accused for being sick. Perhaps this was the result of pressure from the side of I..
Unfortunately, the lack of definitive diagnosis doesn't mean that I'm healthy. (…) I don't believe that I can start re-integration in the near future with all this pain and sorrow. I'm also starting medical treatment at the J. and cannot anticipate the effect of the new medicine. I therefore kindly ask you to revisit your advice. (…)
2.11 Verweerster heeft daarop geantwoord – kort gezegd – dat zij nog steeds achter haar advies stond dat klager 10 uur per week zou kunnen gaan werken. Aan dat advies lag het volgende ten grondslag. Het was niet dat verweerster klager niet geloofde, zoals hij stelde, maar dat het gebrek aan diagnose haar deed vermoeden dat stress (in de thuissituatie) mede een oorzaak van de klachten zou kunnen zijn en dat het thuis blijven de conditie van klager geen goed zou doen. Verweerster had de overtuiging dat het de gezondheidstoestand van klager kon verbeteren als hij 10 uur per week enig werk zou verrichten.
2.12 Daarop heeft verdere e-mailcorrespondentie plaatsgevonden waarin klager stelt het niet eens te zijn met het werkhervattingsadvies en verweerster vraagt naar welke informatie zij (buiten hem om) heeft gegeven aan zijn werkgever. Verweerster antwoordt daarop dat zij geen informatie aan de werkgever heeft gegeven, dat op 3 september 2013 een gesprek had plaatsgevonden met de financieel directeur, waarover zij klager al eerder had verteld, dat zij daarin ook geen informatie heeft gegeven en voorts heeft zij klager gewezen op de mogelijkheid een tweede mening te vragen bij het UWV indien hij het niet eens was met haar advies.
2.13 Op 5 november 2013 heeft een periodiek 'SMT-overleg' plaatsgevonden tussen verweerster en de werkgever.
2.14 Op 13 november 2013 is klager opnieuw op het spreekuur bij verweerster geweest. Verweerster heeft een nieuwe FML opgesteld. In het dossier staat onder meer: "In overleg met werkgever kunnen aangepaste taken voor client worden gezocht. Mogelijk af en toe ook op kantoor. (…) Indien client het niet eens is met dit advies dan is het mogelijk om binnen vijf werkdagen een tweede mening/advies in te winnen via het UWV. Tevens heb ik client gevraagd of ik medische info mag opvragen bij zijn behandelaar. Client heeft hiertoe een machtiging meegekregen. (…)
2.15 Klager heeft naar aanleiding van het werkhervattingsadvies van 13 november 2013 per e-mail aan verweerster gevraagd waarop haar advies dat hij op kantoor zou kunnen werken is gebaseerd en heeft haar nogmaals gevraagd vertrouwelijk om te gaan met zijn gegevens.
2.16 Op 19 november 2013 heeft klager bij e-mail aan de manager van verweerster (K., hierna: de manager) een klacht tegen verweerster ingediend. In de klacht staat onder meer het volgende:
I would like to file a complaint against C. for violating her medical confidentiality obligation. In the FML (and probably also in verbal communications), she disclosed that the nature of my problems is mental problems, rather than physical. By doing that she permanently damaged my career in the company. Furthermore, C. (as self admitted), finds it difficult to communicate in English (…) I therefore request you to replace C. with a more professional bedrijfsarts who feels comfortable to communicate in English (…)
2.17 Omstreeks 6 december 2013 heeft G. verweerster vervangen door dokter L..
2.18 In een brief van 30 december 2014 heeft K. gereageerd op de klacht van klager. Als conclusie is vermeld:

Alles overziend is mijn conclusie dat uw klachten voor een klein deel terecht zijn, voor een deel feitelijke basis missen, voor een deel ongegrond zijn en voor het overige van te weinig gewicht zijn om dokter C. te berispen of enige van de andere door u verlangde maatregelen te treffen. Dit doet er niet aan af dat ik op sommige van de door u gesignaleerde punten onderzoek zal (laten) doen, mede met het oog op eventuele aanpassing van onze procedures.
De klacht is gegrond verklaard voor zover deze betrekking heeft op de werkhervattingsadviezen van 17 mei, 23 mei en 3 oktober 2013, die naar het zakelijke e-mailadres van klager zijn gestuurd in plaats van naar zijn privé-e-mailadres, en voor zover wordt geklaagd over de te late opstelling van de PA.
2.19 Thans is klager weer aan het werk, maar hij heeft ter zitting verklaard dat hij met zijn werkgever in een exit-mediationtraject zit omdat de werkgever hem niet meer in dienst wil hebben.

3. Het standpunt van klager en de klacht

De klacht houdt samengevat en zakelijk weergegeven in dat verweerster:
1. met de werkgever heeft gecommuniceerd zonder dat klager daarvan op de hoogte was;
2. het werkhervattingsadvies van 3 oktober 2013 niet vooraf ter goedkeuring aan klager heeft voorgelegd en te laat aan klager heeft verzonden (namelijk op 11 oktober 2013), waardoor hij dacht geen second opinion bij het UWV meer te kunnen aanvragen;
3. de PA en de FML heeft opgesteld zonder (voldoende) overleg met klager en voorts dat zij de PA tien weken na het opstellen daarvan (dus te laat) aan klager heeft verzonden, en in de FML vertrouwelijke medische informatie aan de werkgever heeft gegeven;
4. zonder noodzaak en zonder klager daarvan voorafgaand op de hoogte te stellen tijdens het spreekuur op 21 juni 2013 hem lichamelijk heeft onderzocht;
5. zich grensoverschrijdend heeft gedragen door te informeren naar zijn privésituatie en hem daarover advies te geven;
6. de probleemanalyse te laat heeft opgesteld, namelijk dertien weken na het eerste spreekuurcontact;
7. de afspraak van 22 november 2013 door heeft laten gaan, terwijl klager te ziek was om te komen, en buiten zijn medeweten een werkhervattingsadvies heeft opgesteld;
8. niet vertrouwelijk is omgegaan met e-mailcorrespondentie tussen haar en klager;
9. delen van het medisch dossier voor klager verborgen heeft gehouden, het dossier dat klager op 22 november 2013 ontving was immers niet compleet.

4. Het standpunt van verweerster.

Verweerster heeft de klacht en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

5. De overwegingen van het college.

5.1 Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel wordt overwogen als volgt. De bedrijfsarts en werkgever hebben - dat is in ieder geval de werkwijze bij G. - normaal gesproken contact over zieke werknemers via een geautomatiseerd systeem. Verweer-

ster schrijft daarin na afloop van een spreekuur een zogenoemd werkhervattingsadvies, dat door haar aan het einde van het spreekuur wordt voorgelezen aan de werknemer en dat vervolgens op hetzelfde moment in het systeem wordt opgenomen en wordt verzonden aan de werkgever en de werknemer. Daarnaast staat in het medisch dossier een apart verslag van het spreekuur, waarin de medische informatie staat en dat niet zichtbaar is voor de werkgever. Tevens vindt er periodiek een zogenoemd Sociaal Medisch Teamoverleg (SMT) plaats, waarin alle zieke werknemers worden besproken met inachtneming van de geheimhoudingsplicht van de bedrijfsarts.
Buiten deze vaste contactmomenten heeft verweerster op 3 september 2013 een gesprek gehad met de financieel directeur, op diens verzoek. Zij heeft dat ook in het dossier vermeld, en heeft het ook aan klager medegedeeld toen hij ernaar vroeg. Zij heeft daarbij vermeld dat het geen prettig gesprek was omdat het de financieel directeur frustreerde dat verweerster haar niet meer informatie kon geven in verband met haar geheimhoudingsplicht. Naar het oordeel van het college is nergens uit gebleken dat verweerster buiten dit gesprek andere niet gedocumenteerde gesprekken heeft gehad met de werkgever en evenmin is aannemelijk dat zij in het gesprek op 3 september 2013 vertrouwelijke informatie heeft gegeven. Eerder blijkt uit het dossier het tegendeel, nu verweerster (via het systeem) met anderen heeft gecorrespondeerd over het verloop van het gesprek en de reden waarom dat onprettig verliep. Het was zorgvuldiger geweest indien verweerster het gesprek van 3 september 2013 eerder aan klager had gemeld. Nu echter niet is gebleken dat in dat gesprek vertrouwelijke informatie is gegeven wordt deze omstandigheid niet verwijtbaar geacht. Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond.
5.2 Het college ziet aanleiding het tweede en derde klachtonderdeel gezamenlijk te behandelen. Het eerste deel van die klachten ziet op het niet ter goedkeuring voorleggen van adviezen aan klager. Verweerster heeft aangevoerd dat zij tijdens het gesprek een verslag formuleert, dat zij na afloop van het spreekuur voorleest aan de patiënt ter goedkeuring, en dat zij dat in het geval van klager ook heeft gedaan. Zij voerde de gesprekken met hem in het Engels en schreef de adviezen in het Nederlands. Het college acht het bij wijze van voorlegging ter plekke voorlezen van adviezen op zichzelf niet zonder meer laakbaar. Klager heeft betwist dat de adviezen aan hem zijn voorgelezen. Nu de verklaringen van klager en verweerster elkaar op dit punt tegenspreken en het college geen aanleiding ziet aan het woord van klager meer waarde te hechten dan aan dat van verweerster, of andersom, kan niet worden vastgesteld dat verweerster op dit punt onzorgvuldig heeft gehandeld.
5.3 Het tweede deel van de klachtonderdelen ziet op het te laat opstellen en doorsturen van de PA en het te laat doorsturen van het werkhervattingsadvies van 3 oktober 2013. Ten aanzien van de PA heeft verweerster erkend dat dit te laat is opgesteld. Het PA dient immers te worden opgesteld binnen 6 weken na de eerste ziekmelding, indien dit redelijkerwijs mogelijk is. Zij heeft als verklaring daarvoor aangevoerd dat de informatie die nodig was voor het opstellen van de PA niet eerder beschikbaar was, maar dat zij het ook is vergeten. Gelet op de grote hoeveelheid onderzoeken die is verricht naar de medische en psychische gesteldheid van klager en op het feit dat lange tijd geen diagnose bekend was, acht het college deze verklaring van verweerster acceptabel. Bovendien is niet duidelijk of en op welke manier klager in zijn belangen is geschaad door het late opstellen van de PA. Geoordeeld wordt dan ook dat verweerster op dit punt geen verwijt kan worden gemaakt.
Ten aanzien van het te laat doorsturen van het werkhervattingsadvies van

3 oktober 2013 wordt het volgende overwogen. Bij de ziekmelding heeft verweerster het zakelijke e-mailadres van klager gekregen van de werkgever. Klager had vanuit huis geen toegang tot dat e-mailadres. Na 23 mei 2013 – de eerste keer dat verweerster klager op het spreekuur heeft gezien – heeft verweerster het e-mailadres van klager aangepast en ontving hij de werkhervattingsadviezen op zijn privé-e-mail-adres. Dat het advies van 3 oktober 2013 toch weer naar het zakelijke e-mailadres van klager is verstuurd is volgens verweerster te verklaren doordat de werkgever periodiek een update maakt in het systeem. Waarschijnlijk is daarbij het e-mailadres van klager overschreven door het zakelijke e-mailadres. Naar het oordeel van het college is dat in dit geval uiterst ongelukkig, nu het een cruciaal werkhervattings-advies betrof, namelijk dat waarin klager voor het eerst inzetbaar werd geacht voor re-integratie. Het levert echter geen tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen van verweerster op. Voor het aanvragen van een deskundigenoordeel bij het UWV bestaat bovendien geen termijn van 5 dagen, zodat zonder nadere toelichting, die ontbreekt, niet valt in te zien dat klager nadeel heeft ondervonden van de latere ontvangst van het werkhervattingsadvies.
Voorts ziet dit klachtonderdeel op het prijsgeven van vertrouwelijke medische informatie in de FML. Een FML is een door het UWV ontwikkelde standaard vragenlijst die de bedrijfsarts in staat moet stellen om te opereren in het grijze gebied tussen medische informatie en informatie over functionele beperkingen. Daarbij kan in de meeste gevallen slechts voor een aantal standaard antwoorden worden gekozen. In de rubriek ‘ Eigen gevoelens uiten’ heeft verweerster ‘beperkt’ ingevuld, met de toevoeging ‘brengt anderen in verwarring door onduidelijke, onvoorspelbare of onconventionele wijze van gevoelsuitingen’. Naar het oordeel van het college wordt hiermee geen medische informatie prijsgegeven. Dat klager er niet gelukkig mee is dat deze informatie naar zijn werkgever is gestuurd is iets anders. Dit leidt echter nog niet tot de vaststelling dat verweerster verwijtbaar heeft gehandeld. Afgezien van de omstandigheid dat zij heeft aangevoerd dat zij de FML met klager heeft besproken en het college niet kan vaststellen dat dat niet zo is, geldt dat de bedrijfsarts verplicht is enige informatie over een zieke werknemer aan de werkgever te geven, en dat zij daarbij een eigen afweging maakt. Anders gezegd, zij hoeft niet voor het doorgeven van ieder oordeel toestemming van de werknemer te hebben. Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond.
5.4 Ten aanzien van het vierde klachtonderdeel wordt overwogen als volgt. Klager stelt dat verweerster hem zonder medische noodzaak heeft belast met een lichamelijk onderzoek (naar hyperpigmentatie op de rug). Dit klachtonderdeel is ongegrond. Een bedrijfsarts is gemachtigd om al het (lichamelijk) onderzoek te doen dat hij/zij nodig acht voor het uitvoeren van haar taak. Verweerster heeft erkend dat zij heeft verzuimd aan klager uit te leggen waarom zij het onderzoek wilde doen, maar dit acht het college onvoldoende om tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen aan te nemen.
5.5 Het vijfde klachtonderdeel ziet op grensoverschrijdend gedrag door verweerster, doordat zij heeft gevraagd naar en geadviseerd over de gezinssituatie van klager. Ook hierin wordt klager niet gevolgd. De thuissituatie van een patiënt in het algemeen kan wel degelijk van invloed zijn op de lichamelijke en psychische gesteldheid en is daarmee relevant voor de bedrijfsarts. Zeker in het geval van klager, die op het moment van het ziekteverzuim een zwaar belaste thuissituatie had, is aannemelijk dat die situatie van invloed kon zijn op het verzuim en acht het college het niet alleen vanzelfsprekend maar ook zorgvuldig dat verweerster daarnaar heeft gevraagd en heeft geprobeerd klager daarbij te helpen. Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond.
5.6 Het zevende klachtonderdeel ziet – zakelijk weergegeven – op het feit dat klager zijn afspraak op 22 november 2013 heeft afgezegd omdat hij zich te ziek voelde, en

dat verweerster de afspraak door heeft laten gaan en zonder zijn instemming een werkhervattingsadvies heeft geschreven waarin onjuistheden staan. Zo heeft zij vermeld dat de afspraak 'door een misverstand niet door is gegaan', terwijl dat niet de reden was van het niet doorgaan van de afspraak, klager was namelijk ziek.
Het college is van oordeel dat dit klachtonderdeel niet gegrond is. Indien een afspraak in het systeem staat ligt het in de rede dat verweerster daar iets invult. Dat zij ervoor heeft gekozen de reden van het niet doorgaan een misverstand te noemen en niet de ziekte van klager acht het college een onbelangrijk detail, omdat uit de stukken blijkt dat ook sprake was van miscommunicatie. Anders dan klager stelt spreekt daaruit geen verwijt in zijn richting. Hetzelfde geldt voor de vermelding dat het aan klager is om een nieuwe afspraak te maken. Daaruit spreekt geen verwijt maar het is een logisch gevolg van het feit dat klager te ziek was om te verschijnen en verweerster niet kon weten wanneer hij daar wel weer toe in staat zou zijn.
5.7 Het achtste klachtonderdeel ziet op het niet vertrouwelijk omgaan met e-mailberichten van klager. Klager heeft per vergissing een e-mailbericht ontvangen van een collega die ook bij verweerster onder begeleiding was. De tekst van dat bericht luidt als volgt: Kan ik voor volgende week dinsdag 26 november een afspraak maken om elkaar te spreken?. De teammanager heeft daarvoor zijn excuses aangeboden aan de desbetreffende medewerker en heeft een onderzoek ingesteld om uit te vinden wat de oorzaak van de fout is geweest zodat dit in de toekomst niet nog een keer kan gebeuren. Overigens stond er geen vertrouwelijke of medische informatie in het bericht. Voorstelbaar is dat dit voorval bij klager tot zorgen heeft geleid, nu hij met verweerster wel vertrouwelijke en medische informatie heeft uitgewisseld per e-mail. Dat er ook e-mailberichten van klager aan anderen zijn gestuurd is echter niet aannemelijk geworden, zodat ook dit klachtonderdeel niet gegrond is.
5.8 Het negende klachtonderdeel ziet op het achterhouden van delen van het medisch dossier voor klager. Het dossier dat hij op 22 november 2013 ontving was immers niet compleet. Verweerster heeft daar in het verweerschrift een verklaring voor gegeven. Zij legt alleen vast wat noodzakelijk is voor de onderbouwing van de beoordeling en het advies. Om die reden wordt het dossier geschoond van persoonlijke werkaantekeningen en van informatie met betrekking tot derden en van derden die niet zijn betrokken in de beoordeling. Het college acht dit een te rechtvaardigen beleid en verklaart het klachtonderdeel ongegrond.
5.9 De conclusie van het voorgaande is dat de klacht in al haar onderdelen ongegrond is. Verweerster kan met betrekking tot de klacht geen verwijt als bedoeld in artikel 47 lid 1 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg worden gemaakt.
5.10 Hoewel de klacht, zoals hierboven is overwogen, niet slaagt, hecht het college eraan het volgende op te merken. Op enig moment na 3 oktober 2013 is er, zoals door beide partijen erkend, een ommezwaai gekomen in de relatie tussen hen. Verweerster stelt zich op het standpunt dat dat komt omdat zij op 3 oktober 2013 heeft geadviseerd dat klager zou starten met re-integratie en klager het daar niet mee eens was. Klager stelt dat de oorzaak was dat hij op dat moment ontdekte dat er fouten waren gemaakt en dat er vergaderingen tussen de werkgever en verweerster waren geweest waar hij niet van wist. De werkgever gaf hem het gevoel dat er vanuit werd gegaan dat zijn klachten uitsluitend psychisch van aard waren. Dat was niet het geval maar die suggestie zou wel zijn carrière kunnen schaden, aldus klager. Niet onaannemelijk is dat, zoals ook in de reactie in de interne klachtprocedure vermeld, een werkgever soms uit de aard van de beschikbare informatie in de FML denkt te kunnen raden wat er met een werknemer aan de hand is. Naar het oordeel van het college is in dit verband echter

niet aannemelijk geworden dat verweerster vertrouwelijke informatie aan de werkgever heeft verstrekt.
Wel moet het college vaststellen dat in deze zaak een aantal dingen niet goed is gegaan, zoals het te late opstellen van de PA, de drie werkhervattingsadviezen die naar het zakelijke e-mailadres van klager zijn gestuurd en de e-mail van de collega die bij klager terecht kwam. Deze omstandigheden zijn deels verklaarbaar door technische fouten en deels doordat het lang heeft geduurd voordat alle onderzoeken met betrekking tot klager waren afgerond. Zij kunnen dan ook verweerster niet tuchtrechtelijk verweten worden, maar het college acht het begrijpelijk dat die zaken het vertrouwen van klager in verweerster hebben aangetast. Vervolgens is er na
3 oktober 2013 een verstoring in de relatie ontstaan en heeft verweerster klager pas op 13 november 2013 weer op het spreekuur gezien. Hoewel uit het dossier blijkt dat verweerster uitgebreid heeft geantwoord op e-mails van klager, was het zorgvuldiger geweest, mede gelet op de stoornis bij klager en de taalbarrière, als verweerster klager eerder had gezien op haar spreekuur om te proberen in een tweegesprek het vertrouwen te herstellen. Verder was het passender geweest, gelet op de bedoelde specifieke situatie van klager, dat verweerster de werkhervattingsadviezen, de PA en de FML niet alleen had voorgelezen maar ook schriftelijk aan klager ter inzage had gegeven voordat zij die verstuurde. Daarmee hadden wellicht communicatie- en vertrouwensproblemen voorkomen kunnen worden."

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Voor de beoordeling van het hoger beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de feiten en omstandigheden zoals weergegeven in de beslissing in eerste aanleg, met inachtneming van de volgende wijzigingen/aanvullingen:

- op 17 mei 2013 heeft er geen telefonisch contact plaatsgevonden tussen klager en een bedrijfsarts, maar tussen klager en een verzuimconsulent;
- naast de in de beslissing waarvan beroep onder 2.3 weergegeven spreekuurcontacten is klager ook op 21 juni 2013 op het spreekuur van de arts geweest;
- de in de beslissing waarvan beroep onder 2.8 geciteerde e-mail is niet verzonden op 11 oktober 2013, maar op 7 oktober 2013;
- de arts heeft klager bij e-mail van 9 november 2013 onder meer het volgende bericht:

"*Ik ben erg verbaast over jou terugkerende opmerkingen over het "geven van informatie aan jouw werkgever". De informatie die zij ontvangen zijn dezelfde berichten als die jij ontvangt. Er is helemaal geen contact geweest tussen mij en jouw direct leidinggevenden.*"

- bij e-mail van 15 november 2013 heeft de arts klager onder meer het volgende bericht: " *Voor een tweede mening kunt u contact zoeken met het UWV (binnen vijf werkdagen na afgeven van het oordeel)*."

4. Beoordeling van het hoger beroep

Procedure

4.1 Klager beoogt met zijn beroep de zaak in volle omvang aan het Centraal Tuchtcollege ter beoordeling voor te leggen. Hetgeen hij daartoe heeft aangevoerd komt in de kern neer op een herhaling van de stellingen die hij reeds in eerste aanleg heeft geuit.

4.2 De arts heeft gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot verwerping van het beroep.

Beoordeling

4.3 Het Centraal Tuchtcollege stelt voorop dat voorbijgegaan wordt aan de grieven van klager omtrent de behandeling van zijn klacht in eerste aanleg, nu de zaak in hoger beroep volledig opnieuw is behandeld.
4.4 Het Centraal Tuchtcollege gaat uit van de door het Regionaal Tuchtcollege in de beslissing waarvan beroep onder 3. samengevatte klachtonderdelen, met dien verstande dat klachtonderdeel 1 mede het verwijt bevat dat de arts klager in de e-mail van 9 november 2013 opzettelijk heeft misleid. Klachtonderdeel 2 houdt mede het verwijt in dat de arts voor een vertraging van vijf werkdagen zorgde bij het verzenden van het werkhervattingsadvies, terwijl zij wist dat een dergelijke vertraging de mogelijkheid voor een second opinion bij het UWV zou saboteren. Klachtonderdeel 5 dient aldus te worden gelezen, dat de arts zich heeft bemoeid met kwesties waar ze niets van wist en waarvan ze de impact niet kende en dat zij zonder toestemming van klager bij zijn huisarts naar zijn privé-situatie heeft gevraagd. Het door het Regionaal Tuchtcollege samengevatte klachtonderdeel 7 dient te worden bezien in het licht van het verwijt van klager dat dit een vergeldingsactie van de arts betrof wegens het indienen van een klacht door klager.
4.5 Bij de beoordeling van het hoger beroep van klager stelt het Centraal Tuchtcollege voorop dat de Code voor gegevensverkeer en samenwerking bij arbeidsverzuim en reïntegratie een richtlijn geeft voor de gegevensuitwisseling tussen onder meer bedrijfsartsen en werkgevers bij arbeidsverzuim van een patiënt/werknemer. In deze code is nader uiteengezet welke gegevens onder welke voorwaarden door de bedrijfsarts in het structureel overleg met de werkgever mogen worden uitgewisseld. De code is gericht op bescherming van de privacy van de patiënt/werknemer.
4.6 Klager verwijt de arts in het eerste klachtonderdeel dat zij met de werkgever heeft gecommuniceerd zonder dat hij daarvan op de hoogte was, alsmede dat zij klager hierover in de e-mail van 9 november 2013 opzettelijk heeft misleid. Ter gelegenheid van de zitting in hoger beroep heeft de arts verklaard dat zij op
3 september 2013 een kennismakingsgesprek heeft gehad met en op initiatief van de nieuwe financieel directeur. In het kader van dat gesprek heeft de financieel directeur de naam van klager genoemd en vragen gesteld over de verwachte duur van de arbeidsongeschiktheid van klager. De arts heeft deze vragen onbeantwoord gelaten en zich beroepen op haar beroepsgeheim. Het Centraal Tuchtcollege is van oordeel dat de arts aldus de terughoudendheid heeft betracht die van haar mocht worden verwacht in het contact met de werkgever van klager. Nu het geen structureel overleg betrof als bedoeld in 4.5 en er door de arts geen inhoudelijke informatie over klager is verstrekt, bestond er ook geen verplichting voor de arts om dit gesprek te melden aan klager, al zou dat laatste voor de na te streven open verstandhouding en communicatie tussen klager en de arts dienstig zijn geweest.
Het eerste klachtonderdeel is derhalve ongegrond.
4.7 Ten aanzien van het eerste verwijt van het tweede klachtonderdeel, inhoudende dat het werkhervattingsadvies van 3 oktober 2013 niet vooraf ter goedkeuring aan klager is voorgelegd en te laat aan klager is verzonden, wordt het volgende overwogen. Anders dan klager heeft betoogd, behoeft een werkhervattingsadvies niet de goedkeuring van een werknemer. Wel dient dit advies aan de werknemer ter beschikking te worden gesteld voorafgaand aan of gelijktijdig met de verzending hiervan aan de werkgever. Vast staat dat de arts het werkhervattingsadvies op 3 oktober 2013 heeft verzonden aan de werkgever en aan het zakelijk e-mailadres van klager. Uit de verklaring van de arts ter gelegenheid van de zitting in hoger beroep is het Centraal Tuchtcollege gebleken dat de arts in de veronderstelling verkeerde dat zij het werkhervattingsadvies van 3 oktober 2013 naar het privé e-mailadres van klager had verzonden. Naderhand heeft de arts

van de afdeling IT vernomen dat het systeem dagelijks wordt overschreven, als gevolg waarvan haar eerdere wijziging van het zakelijke e-mailadres naar het privé e-mailadres van klager ongedaan was gemaakt. Er is naar het oordeel van het Centraal Tuchtcollege geen aanleiding om aan te nemen dat de arts erop bedacht had moeten zijn dat aangebrachte wijzigingen ongedaan zouden worden gemaakt. Het Centraal Tuchtcollege is derhalve met het Regionaal Tuchtcollege van oordeel dat de arts op dit punt geen tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt. Dit geldt te meer nu de arts ter zitting heeft verklaard thans rekening te houden met de frequente overschrijving van het systeem en bij elk spreekuurcontact zich bewust te zijn van de mogelijke noodzaak om wijzigingen handmatig in te voeren.

4.8 In het tweede klachtonderdeel maakt klager de arts bovendien het verwijt dat de arts de mogelijkheid van een second opinion bij het UWV onmogelijk heeft gemaakt. Het Centraal Tuchtcollege stelt vast dat de arts klager bij e-mail van 15 november 2013 heeft meegedeeld dat hij binnen vijf dagen na het afgeven van het oordeel een second opinion bij het UWV kon aanvragen. Nu de aanvraag van een deskundigenoordeel (second opinion) van het UWV niet aan een termijn is gebonden, is de door de arts aan klager verstrekte informatie onjuist. Het tweede klachtonderdeel is derhalve in zoverre gegrond.

4.9 Het derde en zesde klachtonderdeel betreffen onder meer het verwijt dat de probleemanalyse te laat is opgesteld en te laat aan klager is verzonden. Zoals het Regionaal Tuchtcollege terecht heeft overwogen dient een probleemanalyse te worden opgesteld binnen zes weken na de eerste ziekmelding. Het Centraal Tuchtcollege stelt vast dat de probleemanalyse is opgesteld op 20 september 2013, op welk moment klager al ruim vier maanden ziek was. Naar het oordeel van het Centaal Tuchtcollege heeft de arts geen afdoende verklaring gegeven voor deze aanzienlijke termijn-overschrijding. De arts heeft weliswaar gesteld dat de informatie die nodig was voor het opstellen van de probleemanalyse niet eerder beschikbaar was, maar zij heeft nagelaten haar stelling dienaangaande met feiten en omstandigheden te onderbouwen. Het Centraal Tuchtcollege is dan ook van oordeel dat de arts op dit punt tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. De omstandigheid dat klager niet in zijn belangen is geschaad is in dit verband niet relevant.

4.10 Het derde klachtonderdeel heeft voorts betrekking op de totstandkoming en inhoud van de Functionele Mogelijkheden Lijst (FML). Het Centraal Tuchtcollege hanteert als uitgangspunt dat de FML met de werknemer dient te worden besproken, alvorens deze aan de werkgever wordt verstrekt. Het is evenwel niet noodzakelijk dat de werknemer instemt met de inhoud van de FML (zie ook rechtsoverweging 4.7).
Het Centraal Tuchtcollege maakt uit het stukken op dat de arts tweemaal een FML heeft opgesteld, te weten op 3 oktober 2013 en 13 november 2013. De arts heeft hieromtrent ter zitting in hoger beroep verklaard dat zij één FML met klager heeft besproken tijdens een spreekuurcontact en dat zij de andere FML telefonisch met klager heeft besproken.
Uit het medisch dossier leidt het Centraal Tuchtcollege af dat de tweede FML van 13 november 2013 door de arts tijdens het spreekuur met klager is opgesteld en besproken voorafgaand aan verzending van de FML aan de werkgever en klager. Hoewel dit door klager uitdrukkelijk is betwist, zal het Centraal Tuchtcollege bij gebreke van nadere informatie hieromtrent, uitgaan van de juistheid van de verklaring van de arts. Ten aanzien van de eerste FML van 3 oktober 2013 kan uit het medisch dossier, noch uit de stellingen van de arts worden afgeleid dat de arts klager op de hoogte heeft gesteld van de inhoud van de FML alvorens zij deze naar de werkgever heeft gezonden. Het Centraal Tuchtcollege acht een telefonische bespreking van de inhoud van de FML,

gelet op de taalbarrière, in dit geval onvoldoende. Naar het oordeel van het Centraal Tuchtcollege is de arts op dit punt tekort geschoten in haar zorgplicht jegens klager. Voor wat betreft het verwijt van klager dat de arts vertrouwelijke medische informatie heeft prijsgegeven in de FML is het Centraal Tuchtcollege met het Regionaal Tuchtcollege van oordeel dat dit verwijt ongegrond is. Het Centraal Tuchtcollege onderschrijft en neemt over hetgeen het Regionaal Tuchtcollege hieromtrent in beslissing waarvan beroep onder 5.3 in de laatste alinea heeft overwogen.

4.11 Ten aanzien van het vierde, vijfde en zevende klachtonderdeel heeft de behandeling van de zaak in hoger beroep het Centraal Tuchtcollege geen aanleiding gegeven tot de vaststelling van andere feiten en tot andere beschouwingen en beslissingen dan die van het Regionaal Tuchtcollege in eerste aanleg. Het Centraal Tuchtcollege onderschrijft en neemt over hetgeen het Regionaal Tuchtcollege hieromtrent heeft overwogen in de beslissing waarvan beroep onder 5.4, 5.5 en 5.6. Deze klachtonderdelen zijn derhalve ongegrond.

4.12 Het achtste klachtonderdeel betreft het niet vertrouwelijk omgaan met e-mailcorrespondentie. Het Centraal Tuchtcollege stelt vast dat klager een e-mailbericht heeft ontvangen betreffende een collega van hem die ook bij de arts onder begeleiding was. Nu deze e-mail gaat over een ander dan klager, is klager geen rechtstreeks belanghebbende bij de klacht in de zin van artikel 65 lid 1 onder a van de Wet BIG. Klager dient derhalve in dit klachtonderdeel niet ontvankelijk te worden verklaard.

4.13 Ten aanzien van het negende klachtonderdeel, dat ziet op het achterhouden van delen van het medisch dossier voor klager, stelt het Centraal Tuchtcollege vast dat de arts ter zitting in hoger beroep heeft verklaard dat zij aan de administratie opdracht heeft gegeven tot overdracht van het volledige dossier aan klager. Het Centraal Tuchtcollege is van oordeel dat het de arts niet kan worden verweten dat de administratie (aanvankelijk) slechts de korte versie van het medisch dossier aan klager heeft verstrekt. Er is geen aanleiding om aan te nemen dat de arts had moeten vermoeden dat de afwikkeling van het verzoek niet correct zou geschieden. Dit leidt tot het oordeel dat de gang van zaken rond de afgifte van het medisch dossier de arts niet tuchtrechtelijk kan worden verweten. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

4.14 Uit het voorgaande volgt dat het Centraal Tuchtcollege over het tweede (gedeeltelijk), derde (gedeeltelijk) en zesde klachtonderdeel anders oordeelt dan het Regionaal Tuchtcollege en dat de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege voor zover daarbij deze klachtonderdelen ongegrond zijn verklaard niet in stand kan blijven. Het Centraal Tuchtcollege zal, opnieuw rechtdoende, deze klachtonderdelen alsnog deels gegrond verklaren en de arts de maatregel van waarschuwing opleggen. Ook met betrekking tot het achtste klachtonderdeel oordeelt het Centraal Tuchtcollege anders dan het Regionaal Tuchtcollege, zodat de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege ter zake van dit klachtonderdeel evenmin in stand kan blijven. Klager zal niet-ontvankelijk worden verklaard ter zake van dit klachtonderdeel. Voor het overige blijft de beslissing waarvan beroep in stand.

4.15 Om redenen aan het algemeen belang ontleend, zal de publicatie van deze beslissing worden gelast.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

vernietigt de beslissing waarvan hoger beroep voor zover daarbij klachtonderdelen twee (gedeeltelijk), drie (gedeeltelijk), zes en acht ongegrond zijn verklaard;

en opnieuw rechtdoende:

verklaart klager niet-ontvankelijk in het achtste klachtonderdeel;

verklaart het tweede, derde en zesde klachtonderdeel alsnog deels gegrond;
legt de arts de maatregel van waarschuwing op;
bepaalt dat deze beslissing op de voet van artikel 71 Wet BIG zal worden bekendgemaakt in de Staatscourant, en zal worden aangeboden aan het Tijdschrift voor Gezondheidsrecht, Gezondheidszorg Jurisprudentie, Medisch Contact en het Tijdschrift voor Bedrijfs- en verzekeringsgeneeskunde, met het verzoek tot plaatsing.
Deze beslissing is gegeven door: mr. A.D.R.M. Boumans, voorzitter, mr. J.P. Balkema en
mr. G.P.M. van den Dungen, leden-juristen en drs. J.A.F. Leunisse-Walboomers en mr.drs. M. J. Kelder, leden-beroepsgenoten en mr. J. van den Hoven, secretaris, en uitgesproken ter openbare zitting van 24 november 2015.

Voorzitter W.G. Secretaris W.G.